

főzeneigazgatója élete végéig. Munkássága második évében már bemutatta Rossini új operáját és követték a további olasz operák. Neki köszönhetőek a Verdi operák magyar bemutatói. Ugyancsak az ő betanításában és vezényletével került bemutatásra Wagner Tannhäuserre is.

Erkel Ferenc élete során nagyon sokat tett a magyarországi zenekultúra európai szintű megvalósításáért és annak elismertségéért. Az akkori magyar és a német nyelvű sajtó nagy elismeréssel nyilatkozott a kiváló magyar pesti opera előadásokról.

Ezért is nagyon örvendetes ez a megemlékezés, amikor a mai magyar Kórusok és Zenekarok ilyen nagy számban jelentkeztek e hangversenyekre és magas színvonalú előadással adóznak a nagy mesterek műveinek megszólaltatásával, ezzel is bizonyítva a magyar zenei kultúra értékőrző sokoldalúságát.

*Márkusné Natter-Nád Klára*

## **125 éves a Kecskeméti Kodály Kórus**

**Az V. regionális kórusfesztivált tartották**

**2013. június 22-én**

**a kecskeméti Piarista Gimnázium Dísztermében**

A résztvevők Bács-Kiskun megye településeiről érkezett énekkarok:

Izsáki Városi Kórus, karnagy: *Bíró Jánosné Benedek Szilvia*; Kiskunhalasi Városi Kórus, karnagy: *Faddi Istvánné*; Lajosmizsei Városi Kamarakórus, karnagy: *Berta István*; és a jubiláló házigazda együttes: Kecskeméti Kodály Kórus, karnagy: *Dr. Csorbainé Bakosi Zsuzsánna*.

Kodály Zoltán két gondolatát idézte mottóként a műsorvezető:

*„Mélyebb zenei műveltség mindig csak ott fejlődött, ahol ének volt az alapja. A hangszer a kevesek, kiváltságosak dolga. Az emberi hang, a mindenkinek hozzáférhető, ingyenes és mégis legszebb hangszer lehet csak általános, sokakra kiterjedő zenekultúra termő talaja.”*

*„Kulturát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.”*

1888-ban néhány zenét szerető kiváló ember hozta létre a kecskeméti Iparos Dalárdát. 1949-ben Kodály Zoltán személyesen adta jóváhagyását nevének felvételére. A hajdani férfikar az 1970-es évek óta működik vegyeskarként, mint annyi más hasonló együttes, manapság sokszor utánpótlás-gondokkal, különösen a férfi szólamokban. Ám töretlen éneklőkedvvel, szeretetben dolgoznak, így élhették meg a 125. évfordulót. Az énekkar történetét kiállításon mutatták be a népes közönségnek.

A négy kórus közös nyitó éneke William Boyce: Szép dallam szállj c. kompozíciója volt, vezényelt *Dr. Csorbainé Bakosi Zsuzsánna*. Ezt követően a Kecskeméti Polgármesteri Hivatal osztályvezetője, *Vazul Zsolt* köszöntötte a jubilánsokat. A kórus „életpályáját”, mai tevékenységét e sorok írója méltatta.

Jubileumi Emléklapot és emlékérmét adtak át a kórus vezetői, *Dr. Csorbainé Bakosi Zsuzsánna* karvezető és *Simon István* elnök a leghűségesebb dalosoknak és a vendég együtteseknek.

Kissé közhelyesen, de nagyon is helytállóan úgy jellemezhetnénk e kórustalálkozót, hogy mindenki tudása legjavát adta, s ami talán még fontosabb: sugárzott róluk a közös ének szeretete. Ennek jegyében hangzott el a záró közös műsorszám is, *Praetorius: Viva la musica kánonja*.

Kecskeméti énekkarok december 17-i, *Kodály Zoltán* és *Weöres Sándor* emléke előtt tisztelgő hangversenyén a MKT helyi tagcsoportja mint tagtársat is köszönti a 125 éves kecskeméti *Kodály Zoltán Vegyeskart*, emléklappal méltatva zenei szolgálatukat, megerősítve az együvé tartozás gondolatát.

*Ittzés Mihály*



## *A Pécsi Kamarakórus* *55 éves Jubileumi Hangversenye* a Kodály Központban, 2013. november 22-én

A Pécsi Kamarakórus a hazai kóruséletben egyedülálló múltra tekinthet vissza, jelentősége pedig a Bartók – Kodály – Bárdos életmű népszerűsítésében megkérdőjelezhetetlen. Hosszú út vezetett ideig, örömmel, nehézséggel, barátsággal, dicsőséggel és őszinte elismeréssel övezve.

Pécs városában 1958-ban két ifjú zenetanár *Dobos László* és *Tillai Aurél*, zenekedvelő barátaik és tanítványaik köréből összegyűlt fiatalokkal – a krónika szerint akkor huszonnégyen – kórust alakítottak. Reneszánsz művekkel való szerepléseikkel hamarosan sikert és feltűnést keltek, de nem mindig megértést a fenntartók körében. Valódi támogatásban 1962 januárjától részesültek a *Nevelők Házában*, és így közel 30 éven át a *Nevelők Háza Kamarakórusa* nevet viselték.

Szerepléseik egyre gyarapodtak, egy év múltával Budapesten szerepeltek, két év múlva már az országos minősítésen *Arany fokozatot* szereztek. Majd külföldre is eljutott a kórus és hamarosan széles nemzetközi elismertségben részesültek. 1978-ban *Dobos László* karnagy más teendői miatt megvált az együttestől, de a barátság maradandó és örök.